HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והיא נתעברה מעומד. שהיה בית המסורין לר ושין מקום לשכב ושילשלו שם משה ונתגדל דוקיעל רבה[ה] ממרה לה: **על אלמו.** להתיר לו גזירה שנשבע שלא יהא לו בן והמירו לו פמליא ש"מ ושבועה כמיהה בהשיא פרשה לכשתבו את הימים הזה בסך ירמיה (כב): **והיה.** מוסיען של ישראל למקדש של ישראל: **ונאכן נגף.** ממהר הגלות[ו] שמנגפת את הרגלים: **ונאור מכשול.** שלא מכשלה יהיה לשני בתי ישראל: **בשבעים לוסיות.** בגימטריא: **ויאקר.** וימהר כמו שוקד אני ומתרגמינן מומי (ירמיה ו): **שהקדים.** ומיהר גלות לדקיהו שהיא נתחרונה נעוד שגלות יכניה קיימת שעדיין לא ממו מותן שגלו לבבל עם יכניה שהיו מכמיס בתורה ולמדו' לבני גולה המחרונה: **פוסחין.** בתורה: **לחרשים.** קרי בית החרש: **ליון דסוגרין.** דבר הלכה הנעלמת מהן אין לה פומחין לחרים: **עונא אמר.** לדקה של שקידה היינו הקדיש מורבן שתי שנים גימטריא דוומנתם להיינו תמני ממה וחמשים ותרתין וסס גלו לסוף שמנה מלות וחמשים שנכנסו לתרך לכתיב (מלכים ג ו) ויהי בשמים שנה וחרבע מלות שנה וגו' וימי בית הרשמון ד' מלות ועשר הרי ס' מלות ותשעים לא מסס מ' שנה שנשתהו במדבר הרי שמנה מלות וחמשים ומילמלי היה ממתין עד וומנתם היה מתקיים בהם כי אחד תמדון מהר והשמד תשמדון לכתיב בהתיא פרשתא (דברים ד): **מהרה דמרי עלמא בו'.** להוא גימטריא דוומנתם וקרי ליה אחד תמדון מהר והקדמה דשתי שנים לדקה היתה: **אנו בני לדיק.** תניגו לדיק נעבוד לפיכך אנו לדיקים ואין אנו לריכין להתרחק מן העבירה כי לא נכשל בה: **אנו בני רשע.** ואין אנו זקוקין בתשובה ולהטעדק כי לא יועיל: **אם נבראו שנים.** יאמרו זה לזה אחד גדול מאחיך: **הגוליים והחמסנים.** שיאמרו קרקע זה לבני אחינו הרשעים היתה ולא לבני אחיכם: **שאפשר לחומר חוסס.** לאחר מיתתו של אחד מהשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עבשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגזלנין ומפני החמסנין ומה עבשיו שנברא יחידי גוזלין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' [6]תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר [7]ויומנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגזלנין והחמסנין ת"ר [8]אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' [8]חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה [9]טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה [10]שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מידתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערותיה תקרא זה אדם וחוה על גפי מרומי קרת [9]רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב [11]על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא [12]מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב [13]נואף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצבר עפרו שנאמר [14]גלמי ראו עיניך [9]*(וכתיב [15]*כי ה' עיניו משוטטות בכל הארץ) אמר רב אושעיא משמיה דרב אדם הראשון

והיא נתעברה מעומד דבר אחר שלתיאל שנשאל על אלתו [1]אל זרובבל שנזרע בבבל ומה שמו נחמיה בן חכליה שמו יהודה וחזקיה בני רבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמי רבי ולא הוו קא אמרי ולא מידי אמר להו אגברו חמרא אדרדקי כי היכי דלימרו מילתא כיון דאיבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישראל ואלו הן ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר [2]והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל אמר להם בניי [6]קוצים אתם ממטילין לי בעיניי א"ל רבי חייא רבי אל ירע בעיניך [3]יין ניתן בשבעים אותיות וסוד ניתן בשבעים אותיות נכנם יין יצא סוד [3]א"ר חסדא אמר מר עוקבא ואמרי לה א"ר חסדא דרש מרי בר מר מאי דכתיב [3]וישקך ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום דצדיק ה' וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו [7]אין צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיהו ועוד גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה [4]החרש והמסגר אלף חרש [5]כיון שפותחין הכל נעשו כחרשין מסגר כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין וכמה היו אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים [5]לונושנתם א"ר אחא בר יעקב שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ותרתין הוו: לפיכך כו': תנו רבנן [6]אדם יחידי נברא ומפני מה שלא יהו המינים אומרין הרבה רשויות בשמים דבר אחר מפני הצדיקים ומפני הרשעים שלא יהו הצדיקים אומרים אנו בני צדיק ורשעים אומרים אנו בני רשע דבר אחר מפני המשפחות שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו ומה עבשיו שנברא יחיד מתגרות נבראו שנים על אחת כמה וכמה דבר אחר מפני הגזלנין ומפני החמסנין ומה עבשיו שנברא יחידי גוזלין וחומסין נבראו שנים על אחת כמה וכמה: ולהגיד גדולתו [7]להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו שנא' [6]תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא שנאמר [7]ויומנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו בקול במראה ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובדעת מפני הגזלנין והחמסנין ת"ר [8]אדם נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד דבר אחר כדי שיכנס לסעודה מיד משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן והתקין סעודה ואחר כך הכנים אורחין שנא' [8]חכמת בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה [9]טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה [10]שלחה נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת חכמת בנתה ביתה זו מידתו של הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה חצבה עמודיה שבעה אלו שבעת ימי בראשית טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שולחנה אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם שלחה נערותיה תקרא זה אדם וחוה על גפי מרומי קרת [9]רבה בר בר חנה רמי כתיב על גפי וכתיב [11]על כסא בתחלה על גפי ולבסוף על כסא [12]מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו אמר הקדוש ברוך הוא מי פתאו לזה אשה אמרה לו דכתיב [13]נואף אשה חסר לב תניא היה ר' מאיר אומר אדם הראשון מכל העולם כולו הוצבר עפרו שנאמר [14]גלמי ראו עיניך [9]*(וכתיב [15]*כי ה' עיניו משוטטות בכל הארץ) אמר רב אושעיא משמיה דרב אדם הראשון

נכנם יין יצא סוד. היינו דאמר כפ' הלר (עירובין דף סה.) המתייצב היינו הרי יש בו מדעת שבעים זקניס שהסוד מתגבר על היין ואין כח בין להוציא:

חצבה עמודיה שבעה. דכשבעה ימים נברא העולם אע"פ שכשבעה ימים נברא העולם מ"מ היה חסר מנוחה עד שבת שבת בת מנוחה והיינו דכתיב (בראשית ג) ויכל אלהים ביום השביעי:

בתחלה על גפי. פ"ה מקום גבוה ולבסוף כשסרס נטרך על כסא וקשה דכשפ"ק דמס' ע"ז (דף יט.) משמע דכסא עדיף מגפי דדריס גבי תלמיד שבתחילה על גפי גולה ממקום למקום ולבסוף כשנעשה רלם יושיבה על כסא וקשן נמי יש לדרוש כן קודש שבמזונה לו חוה על גפי כמו (שמות כא) אם בנפו יבא בגפו ובלבוש על כסא: וילדו

1. בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְיָ בְּיַד חַגַּי הַנָּבִיא אֶל זְרֻבָּבֶל בֶּן שְׁאַלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר: חגי א א
2. וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מַכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָּתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלָם: ישעיהו ח יד
3. וַיִּשְׁקֹד יְיָ עַל הָרָעָה וַיְבִיאֶהָ עָלֵינוּ כִּי צַדִּיק יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקֹלוֹ: דניאל ט יד
4. וְאַת כָּל אַנְשֵׁי הַחַיִל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף הַכֹּל גִּבּוֹרִים עֹשֵׂי מִלְחָמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ בָּבֶל גּוֹלָה בָּבֶלָה: מלכים ב כד טז
5. כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ: דברים ד כה
6. תִּתְהַפֵּךְ כְּחֹמֶר חוֹתָם וְיִתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ:
איוב לח יד
7. וְיֻמְנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם וּזְרוֹעַ רָמָה תִּשָּׁבֵר:
איוב לח טו
8. חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָהּ חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה:
משלי ט א
9. טִבְחָה טִבְחָהּ מָסְכָּה יֵינָהּ אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ:
משלי ט ב
10. שָׁלְחָה נַעֲרֹתֶיהָ תִּקְרָא עַל גַּפֵּי מְרֹמֵי קָרֶת:
משלי ט ג
11. וְיִשְׁבָּה לְפֶתַח בֵּיתָהּ עַל כִּסֵּא מְרֹמֵי קָרֶת:
משלי ט יד
12. מִי פֶתִי יָסַר הֲנָה חָסַר לֵב אָמְרָה לוֹ:
משלי ט ד
13. נֹאֵף אִשָּׁה חֹסַר לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה: משלי ו לב
14. גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים יֻצָּרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם: תהלים קלט טז
15. כִּי יְיָ עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ לְהִתְחַזֵּק עִם לְבָבָם שָׁלֵם אֵלָיו וְנִסְכָּלְתָּ עַל זֹאת כִּי מַעֲתָּה יֵשׁ עִמָּךְ מִלְחָמוֹת:
דברי הימים ב טז ט
כִּי מִי בָז לְיוֹם קְטַנּוֹת וְשָׂמְחוּ וְרָאוּ אֶת הָאֶבֶן הַבְּדִיל בְּיַד זְרֻבָּבֶל שִׁבְעָה אֵלֶּה עֵינֵי יְיָ הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ: זכריה ד י

רבינו חננאל

בני ר' חייא איבסום פתחו ואמרו אין בן דוד בא עד שיכלו ראשי גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל שנאמר והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמכשול. אמר להן בניי קוצים אתם משימין לי בין עיני אמר לו אביהם רבי אל ירע בעיניך יין ע' סוד ע' נכנס יין יצא סוד. כתיב וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו עשה הקב"ה עם ישראל שהקדים גלות צדקיה

ועדיין גלות יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה והחרש והמסגר אלף. חרש כיון שפותחין נעשו הכל כחרשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מי יפתח. עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שתי שנים לונושנתם ש"מ מהרה דהקב"ה תתנ"ב שנה הוי וזו השמועה עוד בסוף גיטין: **לפיכך** נברא אדם יחידי ללמד שכל המאבד נפש כאלו מאבד עולם מלא. וכן המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כר'. ת"ר לא נברא אדם יחידי שלא יהיו המינים אומרים רשויות הרבה כר'. ת"ר בע"ש נברא אדם שלא יהיו המינים אומרים שותף היה להקב"ה במעשה בראשית ואם תזוח דעתו עליו יאמרו לו יתוש קדמך כר':

גליון הש"ס

גמ' וכתיב כי ה' עיניו משוטטות. עיני ה' המה מסוטטים כל"ל:

מוסף רש"י

יין ניתן בשבעים אותיות. כך מסורנו בגימטריא (עירובין סה.). גלות צדקיהו. תרבות ירושלים שגלו כולם (ג"ז פח.). גלות יכניה. הוא יהויכין, קדמה לגלות לדקיהו אחת עשרה שנה, וז היא לדקה שמיהר והמריב ניתו כדי להגלות דוקו של לדקיה לבבל בעוד שתכמי גלות יכניה קיימין, שילמדו תורה ולהו הגולים תחריהם, לפי שהיו תכמי התורה גלו עם יכניה, דכתיב בהו החרש והמסגר (שם). כיון שסוגרין בהלכה. הלכה שסס סגורים בה, שאיש יודעים להתיר לשוחיהם, שוב אין לה פותחין אחריס (שם). היינו דאמר עולא אמר. היינו לדקה, שמיהר להביא הרעה לסוף ג' מלות ותשעים, דהיינו ג' שנים קודם ושנתם, דהיא בגימטריא ג' מלות ותשעים, ושם שהו עד ושנתם היה מתקיים (שם. וכעי"ז דברים ד כה). **כתיב** על גפי. תורה משתנה, שלמה ערוחים תקרא, תלמידים העוסקין בה על גפי משמע בעל כנפים, מוצב שלוחו קנוט, וכתיב. קרא תחריה, על כסא. מקום כבוד קנוט, כמו (בראשית מא) לך הכסה מגדל ממך, ל"ש בתחילה על גפי, יחידי גלח תלמידים כמו (שמות כא) אם בנפו יבא (ע"ז יז:).